

κι' ώς τώρα μήτε πρόσκλησις καμμιά του Βασιλέως
μηδὲ ακιὰ παρήγορος χροστὸ διαγγελίως.

Κι' ὁ Κωνσταντόπουλος ὁ Πιτ σφριζεῖ ἀτί κυττάει ;
γιατί ἀκόμη χάσκετε ; γιατί δὲν τὸ βροντάτε ;
Ἄν εἴλεψε ἀπ' ἑλοὺς σας ἡ τὸλμη καὶ τὸ θάρρος
τοιούτων 'στὴν καμπούρα σας νὰ φορωθῆτε βάρους,
ἔμεινε νὰ καλίσετε, κι' ὁ Πιτ εἰς τὸ μωμίντο
μὲ τὴν διαπασῶν φωνῆν κηρύττει φαλιμέντο.
'Αλλόν, ἀνὴρ ντὶ λά πατρί... κανεῖς ἄς μὴ φοβάται...
πρὸς τὴ τὴν ἀγωνίαν μας νὰ τὴν παρατραβάει ;
Ζοῦρ ντὶ γλωσφ ἔτ ἀρριβί... καλίσετε πόν. Πιτ
καὶ μ' ἑλοὺς του τοὺς δανειστάς τὸ κράτος θάβλη κίτ.
Μαρσόν, ὄξ ἀρμ στοχαγῆν... νὰ μόνη ευκαιρία .
μαρσόν, φορμὲ βὸ μπαπαγιόν, κι' ἄς πῖσ' ἡ μπαπαρία.
'Ἀμοῦρ σακρὸ ντὶ λά πατρί... ὁ τῆς πατρίδος ἔρωσ
μίας τῶνόντι κι' ἱερὸς κι' οὐχ' ἔκ τῶν ἰνόντων,
ἀλλ' εἶναι ἱερότερος ὅσταν τῆς ἑγκαίρωσ
δοξάζη τὴν γεννέτερην νὰ φαλιμέντου βρόντον.

'Ο δὲ Τρικούπης, μόν ἀμί, ἀνήρ ἔκ τῶν σπανίων,
ποὺ κράτος ἱστερίωσαν ἱπάνω τῶν δανειών,
ποὺ τῶν Ἑλλήνων ἀπτεταὶ καὶ παρευθὺς κληνίζονται
κι' ἑλων τὴν δρεξιν κεντῶ νὰ θέλουν νὰ δανειζώνται,
ὑπόσχεται σωτήρια κι' ἀκόμη κοκορεται
καὶ Ἄγγλογάλλων ὀάνεια κεινούρια ὀνευρεται.
Καθὼς δ' ὁ γίρων Ἰσαάκ, τυρλὸς κατὰ τὸ γῆρας,
τόν μὲν Ἡσαῦ ἰγνώρισεν εὐθὺς ἀπὸ τὰς χείρας,
τόν δ' Ἰακώβ ἔκ τῆς φωνῆς, κι' ἀνέκραξεν ἑμφρόνως :
εἰ χεῖρες εἶναι τοὺ Ἡσαῦ, τοῦ δ' Ἰακώβ ὁ τόνος,
ἔτσι κι' ὁ σῖρ Χαρίλαος, ὁ πρῶτην τολμητίας,
τυρλὸς καθὼς τὸν Ἰσαάκ ἔκ τῆς ἀχηρηματίας,
φελλάζει μίς 'στὴν ἔξωψιν ὀνεῖρου τρομεροῦ :
εἰ χεῖρες εἶναι χεῖρες Λὸ κι' ἡ γλώσσα γλώσσα Ροῦν.

'Ἐκ τούτων συμπεριάνετε, βρέ Γάλλε φαρφαρόνε,
πὺς μὲ τῆς φοῦχιας οἱ Ρωμηροὶ Ναπολέονια τρώνε,
τόν σκαλετόν μας ὄχληρὰ μαστιζ' ὕπερτροφία
κι' ἀκούω μετὰ λύπης μου πὺς μετ' ἀγρίου ὕφους
'στού κράτους τὰ δῆμόσια ἰσκήπτετε γραφεῖα
κι' ἔκ τούτων ἀπολογισμοὺς κητῆτε ἀποκρίφους.

'Ομοῦς ἰγὼ ἐπιθυμῶ νὰ σας εὐχαριστήσω
κι' εἰς ὅ, τι μὲ χρειάζεσθε νὰ σας ὑπηρετήσω,
μετ' εὐγενείας Γαλλικῆς καὶ πέντε ὑποκλιθεῖσων
σας δίδω τὰ κατὰστιχα τῶν διαφόρων χρήσεων.

(Ὁ Φασουλῆς ἀπὸ μακρὸ ἱπανωφόρι βγάζει
τοὺς νέους ἰσολογισμοὺς καὶ τοὺς ἀρχαιοτάτους,
καὶ ὀκτα κατακεραλιχίς τοῦ Γαλλοῦ κτιβαζει
μὲ τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ κατὰστιχα τοῦ κράτους.)

'Ο Ρωμηρὸς γνωστόν ὄς κάνω — πὺς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέση,
'στὴν Νεάπολιν ἄπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συναρῆαι
μὲ ἱσολογίω εἰδῶ, — δὲθ' 'στὸ λάβι τρεῖς 'στὸ εἶδῶ,

Τὸ ἀγνώστω Δέλιτα ΝΥ,
ποὺ δὲν θέλει νὰ φανῆ.

'Ἐλήφθη ταχυδρομικῶς τὸ φωτογράφημά σας,
καθ' ὅλα δὲ τὸ μούτρο μας τὸ ἔρκαμνισωτο,
κι' ἂν καὶ δὲν ἔγω τὴν τιμὴν νὰ ξέρω τόνωμά σας
μὰ δέχομαι τὸ ὄφρον σας καὶ σας εὐχαριστῶ.

Καὶ ὄλγαῖς ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Ο «Παρασπῶν», τὸ κάλλιστον τῶν Περιοδικῶν,
ποὺ τώρα διευθύνεται μὲ νῦν ἑμπερικόν
ἀπὸ τὸν Μπάμπη Ἄννιο κι' ἀπὸ τὸν Σαμαρσιδῆ,
δοκιμοὺς εἰς διάφορα λογογραφία εἶδη,
νίας προδού στάσιον κατάρθωσι νὰ τάμη
κι' ἰγὼ τοὺς πάντα βεβαίω πὸς θαύματα θὰ κάμη.
Παράμερα τὴν τῶση σας φιλαργυρίαν ἄρεται,
τειούτων Περιοδικῶν καθεῖς ἄς βοηθήη,
κι' ἐκείνος ποὺ 'στὸν «Παρασπῶν» συνδρομητῆς δὲν γράφει
δὲν ξερεῖ τί τοῦ γίνεται καὶ νὰ μας συμπάθησῃ. [ταί

'Ἡμεροδίκται πρώτης εἰς τοὺ Κωνσταντινίδη,
παιλλόντες καὶ πάλιν εἰς σῆματα κι' εἰς εἶδη,
μετὰ πολλῶν καὶ νέων παντοδαπῶν εἰκόνων,
καλλίτερον ἀπ' ἑλοὺς τῶν παρεμῆμων χρόνον.
Πρὸς δὲ κι' Ἡμεροδίκται ὀί' εἰλας τῆς κυρίας
μὲ τῶσων γλυκυοματῶν σαφεῖς λεπτομερίας.
Λεπτὰ εἰκοσιπέντε τιμάται ὁ φηρόντερος
καὶ πέντε φράγκα μόνον ὁ μάλλον ἀκριβέτερος.

'Ἐκείνο τὸ Κατάστημα Βασιλῆ τοῦ Καοδόν,
ὅπου 'στὸ σπῆτι ἔρκαμνισται τοῦ Λαμπροῦ ἀποκάτω,
εἰς τοὺ Σταδίου τὴν ὀδὸν τὰ μάτζα μας θαμβόνει
καὶ μὲ στολιῶμα χίλια δὲθ' φεγγυβολεῖ γεμάτο.
Θαύμα ἰδίσθασι ἀληθῶς !... τί μαγαζὶ ποὺ εἶναι !..
μικρὸ Παρίσι φαίνονται μὲ τοῦτο αὐτὸ Ἄθῆναι,
κι' ἂν γλωσθῆς καμμιὰ φορὰ ἀπ' ἔξω καὶ παρῶσης
ἀμύσιως μείσα θὰ ἔβρεθῆς καὶ κάτι θ' ἀγράσῃς,
κι' ἂν εἶσαι ἀφιλόκαλος καὶ πρώτος κασιδιάρης
τότε θὰ φύγῃς μαναζὰ καὶ πρῆγμα δὲν θὰ πάρῃς.
Λοιπὸν μὴ χάνετε καιρόν, γιὰτ' εἶναι κρίμα κι' εἶκο
ἀπ' ἔξω νὰ κυττάζετε αὐτὸ τὸ Καπιτάδικο.

Οἱ ράπται Ἄιδονόπουλοι—μὲγάλο τόνωμά των—
εἰς τοὺ Σταδίου τὴν ὀδὸν μετῶκησαν ἰσγάτως,
κι' ἦλθαν τὰ χεμινωτάκια εἰς τὸ Κατάστημα των
καὶ πρώτος πρώτος ἔσπευσεν ὁ Φασουλῆς τρεχάτος.
Τὶ μαγαζὶ κατὰφωτο, τί ὠμορρὰ περίσσια,
καὶ τί κοστοῦμα τοῦ σερμου...ψυχῆ μου 'στὰ Πατήσια !..
Καθὲ διαβάτης ἀπορεῖ, κἂν ἄνδρας κἂν γυναῖκα...
σὰς εἶπα μιά, σὰς εἶπα ὀδο, σὰς εἶπα πέντε ὀκτα
πὺς ἔκει μείσα ράβεται κι' Ἄνατολῆ καὶ Δύσις...
φραγκοραφτάδες σὺν κι' αὐτοὺς δὲν ἔχει κάμ' ἡ οὐσία.

μὲ Χμῆτον μὲ μὴ μάνθη — μὲ μὲγὰ' ὀλοδομῶ,
καὶ μὴ χῆρα δίως ἀδρα, — ποῦταν ἔλλοτε μαμῶ.

'Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς κληρῆ, ὀδὸς τοῦ Προαστίου κοινοῦτος πολῶς.